

MANIFEST CONTRA EL MERCAT NEGRE RADIOFÒNIC **Per l'establiment de la legalitat, contra la impunitat de la pirateria**

L'Associació Catalana de Ràdio, entitat que integra el conjunt de les emissores i cadenes privades comercials de Catalunya, diu "Ja n'hi ha prou" de mercat negre i il·legal al sector.

Prou d'ineficàcia, passivitat i incompetència de les administracions.

Prou de veure com des de la més absoluta il·legalitat les emissores pirata posen en risc el futur, la viabilitat tècnica i econòmica del sector.

Tantes il·legals com concedides

A Catalunya ja hi ha gairebé una emissora pirata per cada emissora comercial privada legal. Aquestes emissores són conegudes des de fa anys per totes les administracions amb competències en aquest sector (Estat, Generalitat i CAC) i continuen actuant amb total impunitat.

Des dels despatxos del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat, des de les dependències de la Inspecció de Telecomunicacions del Ministeri d'Indústria a Barcelona, o des de la seu del CAC, es poden rebre perfectament més d'una quinzena d'emissores il·legals, que vulneren totes les lleis que haurien de fer complir aquestes tres administracions.

Un fenomen en constant creixement

La llista de les emissores pirata, denunciades reiteradament per l'ACR, creix dia a dia davant la ineficàcia i la passivitat de les administracions. Una llista a més que és pública, i accessible per a qualsevol.

Es pot trobar a l'Informe de la Ràdio de Catalunya 2006-2007, publicat per la UAB, i a nombroses pàgines web dedicades a recollir informació de totes les freqüències ocupades que hi ha al territori. Moltes d'aquestes, a més, donen les dades de contacte, telèfon, adreça postal i característiques tècniques de les emissions. Així mateix, les emissores il·legals comercialment més actives disposen totes de pàgina web.

Un mercat negre sense cap control

Contra tota la normativa aplicable al sector, les emissores il·legals engeguen, es compren i es venen, es lloguen, en la seva totalitat o durant unes hores, i pacten emissions en cadena, de manera que es crea un mercat negre paral·lel a la legalitat de la radiodifusió.

El controls aplicables al sector privat són severíssims, sotmesos a múltiples inspeccions i amb l'obligació de total transparència. Inspeccions sobre els continguts, sobre les activitats empresarials i accionaries, sobre les condicions tècniques,... Justament el contrari del que està passant en el sector emergent de les ràdios pirata.

Ni concursos públics per emetre, ni taxes, ni cànon ni impostos, dumping publicitari

Avui, engegar una ràdio il·legal és més fàcil, més barat i més rendible que fer-ho des de la legalitat.

Les emissores legalment concedides, mitjançant concurs públic i obert, estan sotmeses a un estricte control de la seva activitat i compliment d'obligacions per part de totes les administracions. Cal pagar cànon i taxes a l'Estat, al CAC, a la Generalitat, a banda dels impostos genèrics per exercir activitats econòmiques.

Les emissores il·legals s'estalvien tots aquests pagaments i, sense cap mena de control, ofereixen publicitat comercial, intervenint en el mercat amb costos extraordinàriament menors que el sector legal.

L'espectre ocupat il·legalment, interferències i empitjorament de la recepció

Les interferències continuades fan disminuir la qualitat de l'audició de les emissores legals. Aquestes interferències, són denunciades a les administracions amb testimonis d'oients afectats. Aquestes mateixes administracions, tot sovint, al·leguen que els seus aparells de mesura no detecten les interferències denunciades pels oients, excusant novament la seva inactivitat. La conseqüència, un espectre cada cop més saturat i un empitjorament en la recepció del senyal de les emissores legals per part dels oients.

Creuament de responsabilitats entre administracions

L'ACR i els seus associats hem denunciat des de fa anys davant totes les administracions amb competències en l'espectre, aquesta situació. En algunes ocasions les administracions s'assenyalen les unes a les altres al·legant que no són competents per imposar la legalitat, situació que és aprofitada per les emissores il·legals.

Només excepcionalment, les administracions han procedit al tancament d'alguna emissora il·legal, sovint amb el resultat que a l'endemà ja hi havia una nova pirata emetent per la mateixa freqüència. Això és exactament el que ha passat darrerament amb les actuacions dutes a terme des de la Generalitat.

Per tant cap de les administracions competents no ha aconseguit aturar la invasió de les ones per part de les ràdios il·legals: el Ministeri d'Indústria, la Generalitat, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions,...

Una nova il·legalitat: prestació de serveis de difusió

El desgavell és de tal magnitud i la inoperància o permissivitat de les administracions catalanes i estatals és tan gran, que les oportunitats que aquesta situació ofereix als il·legals ja ha estat ben entesa i aprofitada en totes les seves possibilitats.

Així ha aparegut un nou negoci en aquest mercat negre de freqüències: l'oferta de serveis complets de difusió il·legals. Una freqüència i els aparells per fer-ne la difusió a qui tingui els diners per pagar-ho. Per posar-ne només tres exemples, són conegudes les instal·lacions de ràdio il·legal d'un establiment de restauració a prop de Collserola, o a la zona del Carmel a Barcelona. Semblantment passa al Camp de Tarragona, i és un fenomen que va estenent-se.

Una situació insostenible

La magnitud de vulneració de normés és tal, que difícilment es troba a Europa un cas semblant.

Usurpen il·legalment l'espectre i creen interferències (Generalitat, Ministeri), no se sotmeten a cap ordenament sobre continguts (CAC), realitzen serveis de telecomunicacions il·legalment (Ministeri i CMT).

Però, ahora, violenten les normes de la competència (Tribunal Català de Defensa de la Competència); les normes urbanístiques amb emplaçaments emissors sense control, les normes ambientals amb antenes i equips transmissors il·legalment instal·lats i les d'activitat econòmica no declarada, àmbits que depenen dels ajuntaments.

Ningú no coneix el volum de les operacions de compra i venda d'aquestes freqüències, ni el de la publicitat cobrada sense factura que detreuen del mercat (Agència Tributària), ni la situació respecte de les obligacions amb la Seguretat Social en què es troben les persones que hi presten serveis.

Mesures urgents i coordinades

Davant la gravetat d'aquests fets, l'ACR reclama

- de manera immediata coordinació entre totes les administracions implicades per procedir al tancament definitiu de totes les emissores il·legals de Catalunya
- la modificació legislativa i reglamentària necessàries perquè aquests fets no es puguin tornar a produir
- la redacció d'una norma que empari, reguli i controli les emissores veritablement culturals i sense ànim de lucre.

Barcelona, 3 febrer de 2009